

τερον, ἐκεῖ τὸ βιοτικὸν ἐπίπεδον εἶναι ἐξ ἴσου ὑψηλὸν καὶ συνεπῶς ἡ χώρα εὐήμερεῖ.

Παράλληλως πρὸς τοῦτο, ὅπως παραστατικώτατα ἀπέδειξεν ὁ Πρόεδρος τοῦ Κέντρου Παραγωγικότητος κ. Πόγγης εἰς ὀμιλίαν του Πολιτισμὸς καὶ Παραγωγικότης, μία χώρα θεωρεῖται μᾶλλον προηγμένη, ἐφ' ὅσον οἱ λοιποὶ τομεῖς τῆς παραγωγικῆς δραστηριότητος (βιομηχανία, ἐμπόριον κλπ.) πλὴν τῆς γεωργίας, ὑφίστανται, ἐν σχέσει πρὸς τὴν γεωργίαν, εἰς ὑψηλότερον ἐπίπεδον παραγωγικότητος καὶ ἐφ' ὅσον ἡ ἀπασχόλησις τῆς γεωργίας, εἰς τοὺς τομεῖς τούτους εἶναι μεγαλύτερα τῆς ἀπασχολήσεως τῆς γεωργίας. Δηλαδή ὅσον μικρότερον εἶναι τὸ ποσοστὸν τῶν ἀσχολουμένων εἰς τὴν γεωργίαν, τόσον ἡ στάθμη τοῦ πολιτισμοῦ εἶναι μεγαλύτερα, ὅσον δὲ ταχύτερον ἀπορροφᾶται ὁ πλεονάζων ἀγροτικὸς πληθυσμὸς ἀπὸ τοὺς ἄλλους τομεῖς τῆς παραγωγικῆς δραστηριότητος, πολλαπλασία εἶναι ἡ ἀνάπτυξις τῆς οἰκονομίας, ἣτις ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τὴν πρόοδον τῆς Χώρας.

Μεῦ αὐτὰς τὰς βασικὰς ἀρχὰς ἡ Χώρα ἡμῶν τοποθετεῖται ἀτυχῶς εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν μὴ προηγμένων Κρατῶν. Ἡ οἰκονομία τῆς χώρας ἡμῶν δὲν παρουσιάζει σήμερον τοιαύτην διάρθρωσιν ὥστε νὰ ἐπιτύχωμεν τὸ ἀνωτέρω ἀποτέλεσμα. Μεγάλαι προσπάθειαι καταβάλλονται διὰ τὴν ἐκβιομηχάνισιν τῆς Χώρας ἡμῶν καίτοι πολλοὶ ἀμφισβητοῦν ἐὰν τοῦτο εἶναι ἐφικτόν. Ἄνεξαρτήτως τούτου, ὅπερ δὲν εἶναι ὑπὸ ἐξέτασιν, ἡ Ἑλλάς χαρακτηρίζεται μέχρι σήμερον ὡς χώρα γεωργικὴ μὲ κυρίαν ἀπασχόλησιν εἰς τὴν γεωργίαν.

Ἡ γεωργία ὑπὸ τὴν ἀληθῆ αὐτῆς ἔννοιαν εἶναι ἡ ἐκμετάλλευσις τῆς γῆς κατὰ πᾶσαν δυνατότητα παραγωγῆς προϊόντων. Συνεπῶς ἡ γεωργία δὲν εἶναι μόνον ἡ καλλιέργεια τῆς γῆς ὑπὸ τὴν γνωστὴν ἔννοιαν τῆς ἀροτριώσεως

αὐτῆς, ἀλλὰ οἰαδήποτε ἀπασχόλησις εἰς τὴν ὑπαιθρον, ἣτις σκοπὸν ἔχει τὴν παραγωγὴν ἀγαθῶν, ὡς εἶναι ἡ κτηνοτροφία, τὰ μεταλλεῖα, ἡ ἄλιεα, ἡ μελισσοκομία, ἡ δασοκομία κλπ., πάντες δὲ οἱ ἀσχολούμενοι ὡς πρὸς τοὺς ἀνωτέρω σκοποὺς, ἀποτελοῦν τὸν κόσμον τῆς ὑπαιθρου δηλαδή τὸν γεωργικὸν πληθυσμόν. Μεῦ αὐτὴν τὴν ἐξήγησιν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι, τόσον ἡ σύνθεσις τοῦ πληθυσμοῦ, ὅσον καὶ ἡ διάρθρωσις τῆς οἰκονομίας δίδουν τὸν χαρακτηρισμὸν τῆς χώρας ἡμῶν ὡς χώρας γεωργικῆς. Ἡ διαπίστωσις αὕτη στηρίζεται εἰς τὰ ἐξῆς ἀναμφισβήτητα στοιχεῖα.

1) Ἀπὸ ἀπόψεως συνολικοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ: Εἶναι γνωστὸν ὅτι τὸ 580ο περίπου τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ εὐρίσκονται εἰς τὸν ἀγρόν. Οὐδεμία ἄλλη χώρα, ἐκ τῶν θεωρουμένων ὡς ἐξειλιγμένον ἔχει νὰ παρουσιάσῃ τὸ αὐτὸ ποσοστὸν συνολικοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ.

Συγκεκριμένως ἀναφέρομεν ὅτι:

Εἰς τὰς Ἡν. Πολ. Ἀμερικῆς τὸ ποσοστὸν Ἀγρ. Πληθ. εἶναι 13,60ο, εἰς τὴν Ἑλβετίαν 17,7ο, εἰς τὴν Αὐστρίαν 23,2ο, εἰς τὴν Νέαν Ζηλανδίαν 25ο, εἰς τὴν Ἰταλίαν 38ο, εἰς τὸν Καναδᾶν 35ο, εἰς Ἀργεντινὴν 28ο.

Τὸ μεγάλο ποσοστὸν ἐν Ἑλλάδι δίδει τὸν γεωργικὸν χαρακτηρισμόν, ἀλλὰ φανερώνει καὶ τὸ ποσοστὸν τῆς παραγωγικότητος καὶ τὸ ποσοστὸν τοῦ πολιτισμοῦ κατ' ἀντίστροφον ὡς ἀνωτέρω ἐλέχθη λόγον, φανερώνει δηλαδή τὴν κατωτέραν βαθμίδα τοῦ πολιτισμοῦ.

2) Ἀπὸ ἀπόψεως ἐργασιακοῦ δυναμικοῦ: Ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς τῶν ἀσχολουμένων εἰς πάντας τοὺς τομεῖς οἰκονομικῆς δραστηριότητος, ἐκ τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ τῆς Χώρας, ὑπολογίζεται εἰς 3.844.000, δηλ. τὸ ἕμισυ τοῦ πληθυσμοῦ, ὅπερ σημαίνει ὅτι ἕκαστος ὀφείλει νὰ διαθρέψῃ ἓνα εἰσέτι, ἡ δὲ